

Școala și educația despre drepturi

În 1995, anul în care am fost elevă în schimb de experiență în Statele Unite, cartea laureatului Premiului Nobel pentru Pace, Elie Wiesel, „Noapte” a fost prima lectură obligatorie la ora de engleză la clasa a X-a, cu trimitere la bibliotecă pentru a cerceta și alte scrieri despre Holocaust. Acolo am aflat că Elie Wiesel s-a născut la Sighet. Am învățat din școala americană, mult criticată că nu face cultură generală, mai multe despre Holocaust, inclusiv cel din România, decât în școala românească din anii '90. Același lucru e valabil cu privire la egalitatea de gen, feminism și drepturile omului în general.

Lucrurile se schimbă în bine, mai ales sub presiunea societății civile care aduce în spațiul public nondiscriminarea, combaterea discursului instigator la ură și a infracțiunilor motivate de ură. Într-o Europă tot mai scindată de intoleranță, e absolut necesar ca școala să coboare în actualitate și să încurajeze copiii și tinerii spre gândire critică. Școala nu trebuie să treacă sub tăcere discriminarea ca și când ea n-ar exista, înfigând o ramă falsă cu lozinca șanselor egale peste un tablou real, strâmb și înțesat de nedreptăți.

La școală se râde fără rezerve la glume sexiste, poate de multe ori împreună cu profesorii. Dar apoi faptul că 1 din 3 femei în România este afectată de o formă de violență de gen e considerată o statistică alarmistă exagerată. Nu ne alarmează însă că mai puțin de 20% dintre candidații la alegerile locale sunt femei. A-i spune „doamna președintă” unei femei care deține o funcție publică e taxată întâi drept greșală, dată fiind consacrarea formei „doamna președinte” în limbajul elevat, în ciuda prezenței formei feminine și în dicționar, și în realitate. Iar îndrăzneala de a justifica utilizarea ei e percepută drept o poziționare feministă. Dacă am învăța la școală despre nondiscriminare, am ști că feminismul nu e decât o fiică bună a democrației și că mesajul său „radical” este că majoritatea ușor peste 50% a populației Globului ar trebui să se bucure de vizibilitate, participare și drepturi egale.

Camelia Proca

Asociația pentru Libertate și Egalitate de Gen – A.L.E.G.

Camelia Proca a absolvit Facultatea de Litere, Istorie și Jurnalistică a ULBS Sibiu și în 2005 a parcurs o specializare în drepturile omului și statutul egal al femeilor în Suedia, la Institutul Raol Wallenberg pentru Drepturile Omului și Drept Umanitar. A fondat [Asociația pentru Libertate și Egalitate de Gen – A.L.E.G.](#) care de 12 ani promovează egalitatea de gen prin programe de educație non-formală, cum ar fi proiectul anual [Festivalul Egalității de Gen](#), dar și servicii de sprijin pentru victimele violenței de gen, cu proiecte pilot în România pe tema violenței sexuale. Din 2014 este membră în consiliul director a rețelei europene [WAVE - Women Against Violence Europe](#). Timp de mai mulți ani a activat și în proiecte europene în domeniul protecției mediului. De curând, îndeplinește și rolul de consilieră în comunicare pentru prima președintă femeie a Consiliului Județean Sibiu.

Articol semnat de Camelia Proca pentru **proiectul Educația fără discriminare este și treaba ta!**, implementat de Centrul de Resurse Juridice și co-finanțat printr-un grant din partea Elveției prin intermediul Contribuției Elvețiene pentru Uniunea Europeană extinsă.

www.educatiefaradiscriminare.ro

<https://www.facebook.com/Centrul.de.Resurse.Juridice/>